

مانند BJP یک اپلیکیشن برای اعضا راه اندازی کرده است. این حزب حتی در سرزمین های هندی زبان نیز همچنان به عنوان یک مدعی باقی مانده است. میانگین سهم رأی آن در سه انتخابات ایالتی در دسامبر ۴۱ درصد بود، که از رأی ۴۶ درصدی BJP خیلی کمتر نیست.

در این شرایط، رهبران حزب کنگره و سایر احزاب اپوزیسیون انتخابات آتی را مبارزه ای برای «روح هند» و نقطه عطفی در مبارزه جهانی بین آزادی و خودکامگی می دانند. آنها می ترسند که آقای مودی قانون اساسی را برای پاکسازی زبان سکولار و قدرت بخشیدن به قوه مجریه تغییر دهد. مودی سابقه نگران کننده ای در فرسودن نهادهای دموکراتیک دارد. دولت او روزنامه نگاران و فعالان را مورد آزار و اذیت و زندان قرار داده، استقلال قوه قضائیه و کمیسیون انتخابات را تضعیف کرده و سازمان های تحقیقاتی او رهبران مخالف را هدف قرار داده اند. تنها در ماه دسامبر، ۱۴۶ نماینده اپوزیسیون از پارلمان (لوک سابا) تعلیق شدند!

با این حال، اپوزیسیون حول یک پیام با تحت یک لیست واحد از نامزدها متحد نشده است. چنین توافقی برای تقسیم کرسی ها می تواند محاسبات انتخاباتی را به طرز چشمگیری تغییر دهد و BJP را در بسیاری از مناطق از موضع قوت به موضع ضعف برساند. اما به نظر می رسد این امر مستلزم رهبران قوی و قاطع حزبی است که قادر به تحمل انتخاب های خود برده های پایین تر باشند. در مورد حزب کنگره، نه آقای خارگه و نه آقای گاندی، با این شرایط مطابقت ندارند، اما اگر در پی اصلاح هستند باید برای ۲۰۲۹ فکری اساسی کنند!

می رسد، این حزب آن چنان قوی ظاهر نشده است و سهم آن در انتخابات عمومی هیچ گاه به ۴۰ درصد نرسیده است. این در حالی است که آرای حزب کنگره ملی در روزهای اوج خود هفت بار از این میزان بالاتر رفته است. سهم BJP از آرای ملی در اولین پیروزی انتخاباتی مودی، در سال ۲۰۱۴، تنها ۳۱ درصد بود و در جدیدترین انتخابات ملی، در سال ۲۰۱۹، این رقم به ۳۸ درصد افزایش یافت که هنوز از اکثریت فاصله دارد. با این وجود، سیاست هند در طول سال های گذشته رقابتی تر شده است، زیرا حزب کنگره محبوبیت مطلق خود را از دست داده است و احزاب دیگر، از جمله BJP، بزرگتر شده اند.

اما همان طور که پیش تر نیز اشاره شد، حزب کنگره ملی به عنوان قدیمی ترین حزب هند که تأسیس آن به سال ۱۸۸۵ میلادی باز می گردد، مهم ترین رقیب BJP به شمار می آید. در واقع پیش از ظهور و بروز BJP، این حزب کنگره بود که در اکثریت انتخابات های گذشته، از زمان استقلال هند در سال ۱۹۴۷، موفق به کسب اکثریت آرا و تشکیل دولت می شد. این حزب که با رهبری مهاتما گاندی و جواهر لعل نهرو توانست رهبری جنبش استقلال خواهی هند را در دست گرفته و آن را به ثمر بنشاند، در طی سال های پس از آن نیز با رهبری خانواده نهرو و گاندی به حزبی ملی و سرشناس تبدیل شد. در دو انتخابات اخیر، حزب کنگره به رهبری راهول گاندی کمتر از ۲۰ درصد آرا را کسب کرد و در انتخابات پیش رو با رهبری مالیکارجون خارگه، اولین رهبر حزب از خارج از خانواده گاندی از سال ۱۹۹۸، در صحنه حاضر می شود. با این حال به نظر می رسد، در ۸۱ سالگی، او فاقد جذابیت و قدرت لازم برای به چالش کشیدن آقای مودی است.

تحلیل گران معتقدند چالش اصلی حزب کنگره دچار شدن به نوعی رکود است. در حالی که حزب رقیب، BJP، در مورد به حاشیه راندن کهنه سربازان نامحبوب و انتخاب نامزدها بر اساس شانس انتخاباتی شان بدون تردید عمل می کند، حزب کنگره تحت سلطه پیرهای سرسختی است که در برابر خون ها و تاکتیک های جدید مقاومت می کنند. این به نوبه خود باعث می شود که جوان های باهوش به BJP متمایل شوند؛ جایی که چشم انداز پیشرفت آنها بسیار درخشان تر به نظر می رسد. وقتی کنگره رهبران جوان تر و کارزماتیک تر را منصوب می کند و از تکنیک های مدرن انتخاباتی استفاده می کند، می تواند به موفقیت دست پیدا کند. برای مثال، در انتخابات ایالتی در ماه دسامبر در تلانگانا، کنگره توانست با کمک چهره های تازه به عنوان رهبر حزب محلی و هم چنین با کمک یک متخصص داده های انتخابات پیروز شود.

حزب کنگره در تلاش برای اصلاح خود است. این حزب یک برنامه استخدام برای گسترش تعداد اعضای خود به بیش از ۶۰ میلیون آغاز کرده است و

مطابق آخرین آمار کمیته انتخابات هند، ۲۶٪ حزب (بیش از ۷۰۰ حزب فعال) در سه سطح ملی، ایالتی و محلی فعالیت می کنند که در این میان هشت حزب در مقیاس ملی در پی جذب آرای مردم برای نمایندگان خود هستند. حزب مردم هند (بهاریاتیا جاناتا موسوم به BJP، تأسیس ۱۹۸۰) در دو انتخابات اخیر (۲۰۱۴ و ۲۰۱۹) با کسب به ترتیب ۲۸۲ و ۳۰۳ کرسی موفق به تشکیل دولت شد و توانست از رقیب اصلی خود یعنی حزب کنگره ملی هند (موسوم به INC، تأسیس ۱۸۸۵) پیشی بگیرد.

آن چه از عملکرد و گفته های رهبران حزب BJP بر می آید، تمرکز آن ها بر روی اکثریت قاطع هندوهای کشور است (۸۰ درصد اهالی هند هندو و ۱۴ درصد آن ها مسلمان هستند). تحلیل گران معتقدند این حزب در پی آن است که یک هویت ملی مبتنی بر هندویسم ایجاد کند؛ هویتی که به گفته آن ها قرن ها توسط مهاجمان مسلمان و بریتانیایی سرکوب شده است. افتتاح معبد ایزد رام (از خدایان مورد احترام هندوئیسم) در شهر آیودیا توسط مودی و دعوت او از مردم برای جشن گرفتن آن، که در ژانویه امسال صورت گرفت، آشکارا نشان از چنین رویکردهایی است؛ رویکردهایی که به نظر می رسد نسبت به قانون اساسی سکولار هند و قوانین سخت گیرانه آن درباره کمپین ها، بی توجه است. مخالفان مودی از تبدیل هند به یک کشور اقتدارگرای هندو در صورت سومین پیروزی متوالی او در انتخابات، سخن می گویند.

اما تنها این نگرش ملی مذهبی حزب BJP نیست که توانسته است به محبوبیت آن کمک کند. اهتمام دولت آنان به توسعه اقتصادی شهرها و ساختن یک هند جدید مرفه و مطمئن از شعارهای آنان است. هم چنین نظرسنجی ها نشان دهنده محبوبیت شخص نارندرا مودی در میان مردم است. مودی ۷۳ ساله برای طبقه فقرا پسر یک چای فروش، برای طبقه متوسط یک ملی گرای خوش بیان و برای ثروتمندان یک مدیر ماهر و پرتلاش است. هم چنین تلاش های او در راستای ارتقای جایگاه بین المللی هند مورد تحسین بسیاری است.

بدون شک یکی از مزیت های پررنگ BJP سازماندهی بالای آن چه در فضای حقیقی و چه در فضای مجازی و رسانه ای است. این حزب با بیش از ۱۸۰ میلیون عضو، از جمله ۱۰۰ میلیون عضو فعال، ادعا می کند که بزرگترین حزب جهان است (حزب کمونیست چین ۹۸ میلیون عضو دارد). فرایند ساده پیوستن به حزب که تنها از طریق تماس با یک شماره تلفن رایگان صورت می پذیرد، حتماً در فزونی این تعداد مؤثر است. این حزب در رسانه های اجتماعی نیز به همان اندازه سازماندهی شده و کارآمد است. حجم بالای تولید و توزیع محتوا در فضای مجازی - که حزب می گوید توسط داوطلبان به صورت رایگان انجام می شود - به محبوبیت حزب کمک کرده است. کمپین های دیجیتال حزب اغلب از واتس اپ برای ارتباط گیری و توزیع محتوا استفاده می کنند.

البته این نگرانی ها زمانی که به میزان آرای BJP در طول انتخابات های گذشته توجه کنیم، کمتر می شود. (نمودار بالا). علی رغم آن چه به نظر